मेधातिथिः काण्वः। अग्निर्मरुतश्च। गायत्री।

प्रति त्यं चारुमध्वरं गौपीथाय प्र ह्रियसे। मुरुद्भिरम् आ गीहि॥ १॥०१९॥०१

गोपीथाय- ज्ञानानुभवाय । गोः ज्ञानम् । त्यम्- तम् । चारुम्- सुन्दरम् । अध्वरम्- अहिंसात्मकं सर्वभृतिहतात्मकं कर्म । प्रति । त्वम् । प्र- प्रकर्षेण । हृयसे- आहृतः । अग्ने- सर्वभृतिहतरत्युद्भृतसङ्कल्प । मरुद्भिः- प्राणिवशेषैरिन्द्रसहकारिभिः । आ गहि- आगच्छ ॥१ ॥

निहि देवो न मर्त्यो महस्तव कर्तुं पुरः। मुरुद्धिरम्र आ गहि॥ १॥०१९॥०२

तव- भवतः। महः- महतः। क्रतुम्- सर्वभूतिहतरत्युद्भूतसङ्कल्पात्। परः- श्रेष्ठः। कोपि। देवः-अमरो वा। निह। मर्त्यः- मर्त्योपि। न- नास्ति। सर्वभूतिहतकतुरेव सर्वस्मात्पर इत्यर्थः। अग्ने मरुद्भिरागच्छ॥२॥

ये महो रर्जसो विदुर्विश्वे देवासौ अद्भुर्हः। मुरुद्धिरम् आ गहि॥ १॥०१९॥०३

ये- याः। अद्रुहः- अहिंसापराः। नञस्तिद्विरोधित्वात् सर्वभूतिहतपरा इत्यर्थः। विश्वे देवासः- सर्वा द्योतनशक्तयः। रजसः- भवतो ज्योतिषः। महः- महत्त्वम्। अथवा ज्योतिर्मयं महद्वा। विदुः- जानित । अग्ने तैर्मरुद्धिरागच्छ॥३॥

य उत्रा अर्कमानृचुरनिषृष्टास् ओर्जसा। मुरुद्भिरम्न आ गिहि॥ १॥०१९॥०४

ये। उग्राः- तीव्राः। अर्कं- आत्मसूर्यं जीवजलं वा। आनृचुः- उपासाञ्चकुः। ओजसा- तेजसा। अनाधृष्टासः- प्रगल्भशक्तिभिर्वृत्रादिभिरप्यजेयाः। अग्ने तैर्मरुद्भिरागच्छ॥४॥

ये शुभ्रा घोरवर्पसः सुक्षत्रासौ रिशादसः। मुरुद्धिरयः आ गिहि॥ १ ॥०१९ ॥०५

ये। शुभ्राः- ज्योतिर्मयाः। घोरवर्पसः- वृत्राणां भयजनकरूपवन्तः। सुक्षत्रासः- शोभनक्षत्रियाः। रिशादसः- रिशानां हिंसानां अदसः अत्तारः। अग्ने तैर्मरुद्भिरागच्छ ।५।।

ये नाकस्याधि रोचने दिवि देवास आसते। मुरुद्धिरम् आ गिहि॥ १ ॥०१९ ॥०६

ये। नाकस्य- आनन्दमयस्य। कं सुखम्। अकं दुःखम्। नाकं दुःखिवरोधमानन्दस्थानिमित्यर्थः। रोचने- ज्योतिषि। दिवि- आकाशे। देवासः- देवाः। अधि। आसते- सन्ति । अग्ने तैर्मरुद्भिरागच्छ॥६॥

य र्इक्क्षयन्ति पर्वतान्तिरः समुद्रमर्णवम्। मुरुद्धिरम् आ गहि॥ १ ॥०१९ ॥०७

आधिभौतिके भावे मरुतः वृष्ट्यर्थं इन्द्रसहकारिणो वाताः। ये। पर्वतान्- गिरीन्। ईक्क्ष्यन्ति-कम्पयन्ति। ईिखर्गत्यर्थः। अर्णवम्- जलमयम्। समुद्रम्। तिरः- तिरस्कुर्वन्ति। तरन्ति वा। निश्चलस्य जलस्य तरङ्गोत्पत्तये चालनं तिरस्कारः। आध्यात्मिके मरुतः प्राणविशेषाः। ते चैतन्यद्योतनाय जडभूमिकां पर्वतप्रतीकभूतां कम्पयन्ति। हृत्समुद्रं प्राणभूतत्त्वात् चालयन्ति। सत्तामात्रं चित्समुद्रं प्राप्तुं हृद्यसमुद्रं तरन्ति वा। वामदैव्यसूक्ते द्विप्रकारः समुद्रः प्रोक्तः। वासनामयहृत्समुद्रः आधारभृतसत्तामात्रहृत्समुद्र इति। सत्तामात्रहृत्समुद्रं प्राप्तुं प्राणेः वासनामयहृत्समुद्रस्तर्तव्यः। अग्ने तैर्मरुद्भिरागच्छ॥७॥

आ ये तन्वन्ति रिश्मिमिस्तिरः संमुद्रमोर्जसा। मुरुद्धिरग्न आ गिहि॥ १॥०१९॥०८

ये। रिश्मिभः- आत्मसूर्यस्य चैतन्यिकरणैः। आ तन्विन्ति- समन्तात् विस्तारं प्राप्नुविन्ति। तनु विस्तारे। प्राणसङ्कोचनमेव चित्तवृत्त्याधिक्यकारणम्। प्राणविस्तारकरणमेव प्राणविद्या। ओजसा-तेजसा। समुद्रम्- द्वृत्समुद्रं। तिरः- चालयिन्त तरिन्त वा । अग्ने तैर्मरुद्भिरागच्छ ॥८॥

अभि त्वां पूर्वपीतये सुजामि सोम्यं मधुं। मुरुद्धिरयः आ गहि॥ १॥०१९॥०९

त्वा- त्वां प्रति । पूर्वपीतये- पूर्वकालादारभ्य प्रवृत्ताय रसानुभवाय । सोम्यम्- रसमयम् । मधु-माधुर्यम् । अभि सृजामि- सर्वतः प्रवाहरूपेण संपादयामि । अग्ने तैर्मरुद्भिरागच्छ ॥९॥